

II.2 АНАЛИЗ НА РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ПРОУЧВАНИЯТА ПО ВИДОВЕ ПТИЦИ

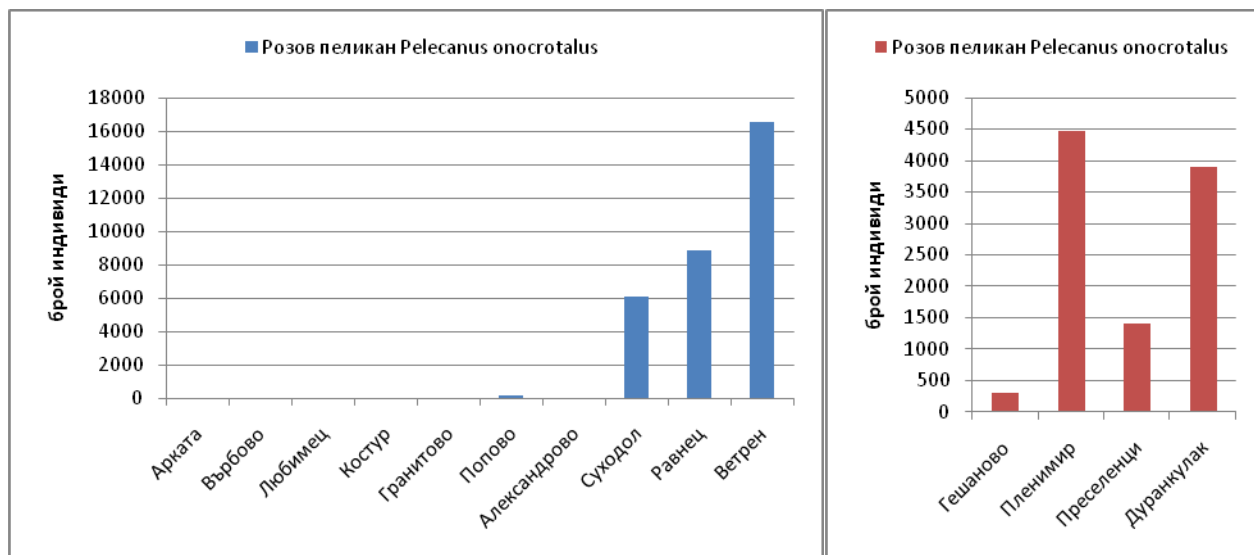
Реещи се мигриращи птици

Розов пеликан *Pelecanus onocrotalus*

Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Южна България и Добруджа

По време на пролетната миграция 2012 г. на наблюдателните точки в Южна България са установени да прелитат 31688 индивида, а в Добруджа - 10083. През наблюдателните точки в Южна България е регистрирана да преминава 85% от прелитащата популация на вида по западно-черноморския прелетен път Виа Понтика, а през наблюдателните точки в Добруджа са отчетени едва 1/3 от птиците наблюдавани на южните точки. Тъй като в Южна България мигриращите пеликани са съсредоточени основно в района на Бургаските езера, то всички тези птици са преминали и през Добруджа, но само малка част са отчетени на наблюдателните точки. Около 3000 от регистрираните птици в Добруджа най-вероятно не са отчетени на наблюдателните точки в Южна България. По тази причина може да се предположи, че през пролетта на 2012 г. през България са мигрирали около 35000 розови пеликана по време на пролетна миграция. В южна България розовия пеликан е установен прелита на значително тесен фронт – между наблюдателните точки Суходол и Ветрен (фиг. 10 А). Във вътрешността на Южна България розови пеликани са наблюдавани само при село Попово. В Добруджа основната част от наблюдаваните птици са преминали в района на наблюдателните точки Пленимир и Дуранкулак, като е отчетен и на временната наблюдателна точка при Преселенци (фиг. 10 Б). Малка част от птиците са прелетели над наблюдателната точка при село Гешаново. Това показва, че розовите пеликани прелитат над цяла Добруджа, но се концентрират в източната част на Добруджа.

А/ Южна България

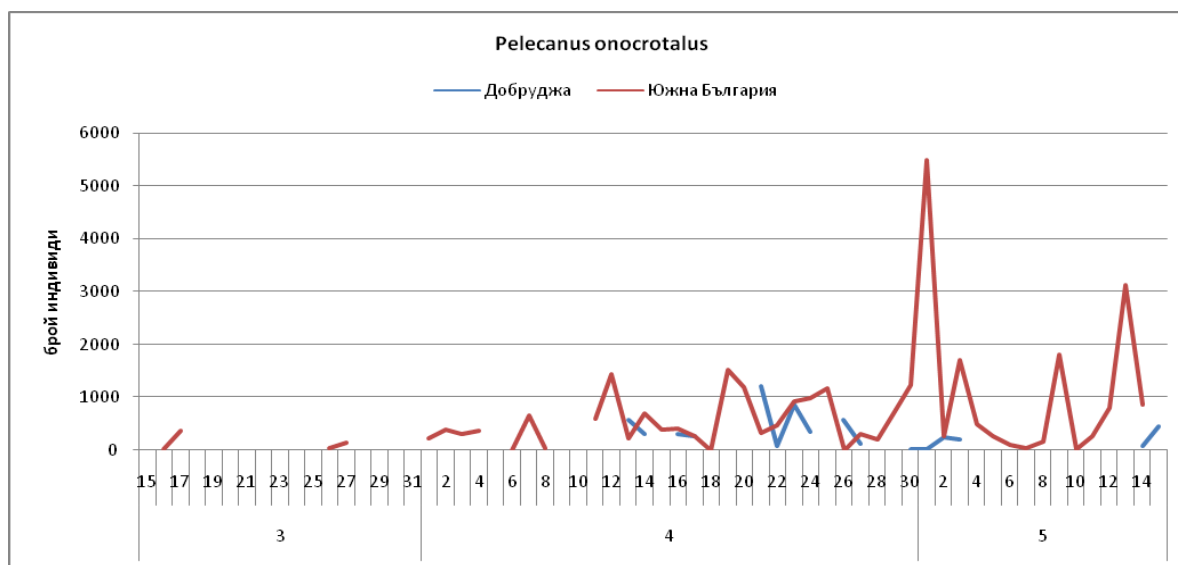
Б/ Добруджа

Фигура 10. Фронт на миграцията на розовия пеликан през пролетта на 2012 г.

Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

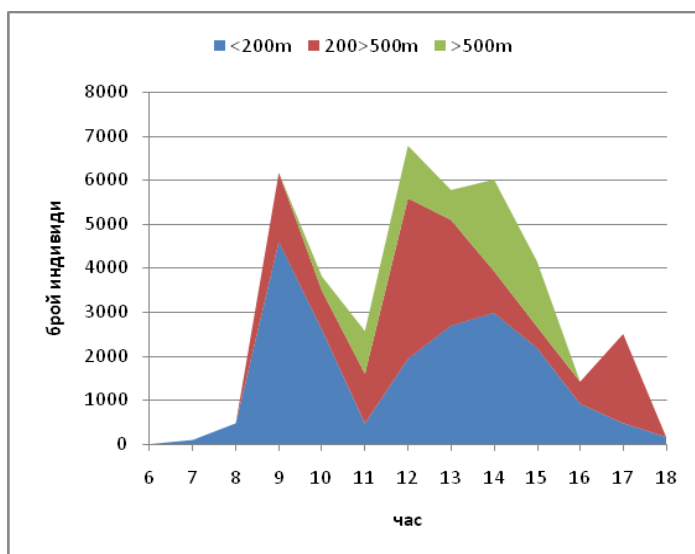
Основната част от розовите пеликани са установени да прелитат в Южна България през май – 15485 индивида, а в Добруджа – през април – 7429 индивида. Най-рано розови пеликани са регистрирани на наблюдателната точка Ветрен – на 16.3.2012 г. (26 индивида), а най-късно са наблюдавани на 15.5.2012 г. – 441 птици на наблюдателната точка в Дуранкулак. Максимална дневна численост е отчетена на 13.5.2012 г. при Ветрен - 3007 индивида. Пиковата дневна численост обаче за Южна България е отчетена на 1.5.2012, когато на наблюдателните точки Ветрен, Равнец и Суходол са преминали общо 5499 индивида. В Добруджа пиков прелет на розов пеликан е отчетен на 19.4.2012 г. – 2731 индивида, като основната част от тях са преминали през наблюдателната точка Дуранкулак (фиг. 11).

Фигура 11. Сезонна динамика на прелета на розовия пеликан през пролетта на 2012 г.

Дневна динамика

На базата на наблюденията на розовия пеликан на 7 от наблюдателните точки може да се заключи, че най-голям брой птици прелитат изследвания район на Южна България и Добруджа в периода между 11 и 15 ч. Рано сутрин и късно следобед ята са регистрирани в района на наблюдателните точки Дуранкулак, Ветрен, Равнец, които се намират в близост до влажни зони, удобни за почивка на пеликаните. Интензивен прелет между 8 и 10 ч. сутринта е регистриран в района на Дуранкулак, където пеликаните нощуват езерото и сутрин излитат.

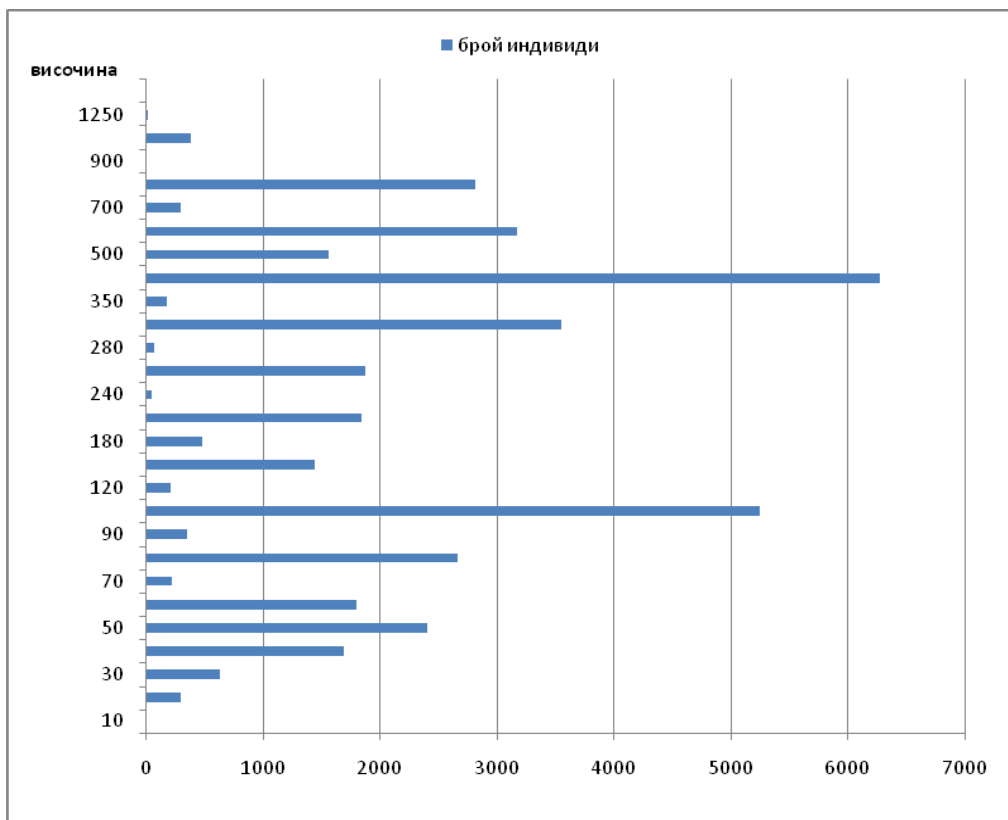

Фигура 12. Връзка между дневната динамика на прелета на розовия пеликан и височината на полета по време на пролетната миграция 2012 г.

Предобед повечето ята розови пеликани летят височина под 200м, по-малко, в пояса между 200 и 500 м и много малък бой птици летят в над 500 м. Следобед значителен брой птици летят на височина между 200 и 500 м, но все пак се запазва тенденцията голям брой птици да прелитат на височина под200 м.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на пролетната миграция 2012 г. в Южна България и Добруджа розовите пеликани са наблюдавани да прелитат на височина от 20 м до 1500 м, като най-много птици прелитат на височина между80 и 100 м и на височина около 400 м. (фигура 13). На практика 17% от розовите пеликани са прелетели на височина над 500 м, 34% - на височина между 200 и 500 м и 49% - на височина под 200 м.

Фигура 13. Височина на полета при розовия пеликан по време на пролетната миграция 2012 г.

Миграционни потоци

Основното направление на прелитащите розови пеликани над наблюдателните точки в района на Бургас и в Добруджа е в посока север, но голям брой птици поддържат посока север-североизток и североизток. В района на Попово където са установени мигриращи розови пеликани, направлението на полета им е на север.

Използване на района за стационаране и ношуване от реещи птици

В изследваните райони на Южна България по време на миграция редовно са установявани ята пеликан ида ношуват в Бургаското езеро, а в Добруджа - в Дуранкулашкото езеро.